

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDXLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

ab Ignatio, pro Petro preces; tum quia id ita affirmatè prædicebat; tum quia verè nocte proximè secutâ, Ignatij vaticinationem implens Virgo, vt pie creditum est, Petrû sanauit. Postridiè reuersus Ignatius hilari præter solitum ore, quasi noui non ignarus euēti, Petrum quî valeat rogat: cui cum ille, rectè, respondisset: subiecit Ignatius: *Nonne ego dixi fore, vt Dei Genitrix te sanaret? Hoc ex ipso Petro, iureiurando interposito, postea compertum, qui prædictionem illam ortam ex S. Patris precibus, quas ille Virginis ante genua pro sui salute fuderat, intellexit. Nobilis est illa S. Bonauenturæ ad B. Virginem aspiratio: Trahe me post te vinculis misericordie tue: & fomentis gratiæ, & pietatis tuæ sana dolorem meum.*

Incitam.
Græc. n. 10.
Orland. l. 6.
n. 9.

Pl. 73.

ANNO MDXLVII.

72 S. Franciscus Xauerius absens victoriam à Lusitanis contra barbaros factam nunciâns Malacensibus læto animo esse iussis, dixit: Modò à Lusitanis fufus, & prostratus est hostis, haud ampliùs tribus desideratis è nostris. Diem etiam dixit, quo spolijs onusti victores essent adfuturi; eoque gratias agi iubens, adiecit: Recitemus semel orationem Dominicam, & Angelicam salutationem; easdemque pro paucis illis qui de nostro numero ceciderunt iterùm repetamus. Pro omnibus denique beneficijs DEO reddendæ sunt gratiæ per MARIAM, quia, teste laudato Bernardo, nihil nos DEVS habere voluit quod per MARIÆ manus non transiret. Sicut ergò per illam nobis dat beneficia; ita per illam illi gratias referamus.

Gratias
pro victo-
ria Deo
per B. V.
agere.
Orlandinus
lib. 7. n. 87.
B. V. orate
pro casis
in bello
contra
infideles.
ser. 3. in
vig. Nat.

73 Luculentum, nouumque nobis documentum dedit IESVS, & cælestis Mater, in ijs quæ hîc Turfelinî ferè verbis narrabo: Ioannes Durus Xauerij comes, cum in æde quadam sacra moraretur, DEI parentem (incertum vigilans, an somnians) ad aram

lib. 3. o. 7.

ma-

*Iesum &
Mariam,
ut nos mo-
neant, &
corrigant
orare.*

maximam, loco exornato in puluino sedentem, sibi visus est conspiceret. Apud eam puer IESVS erat, qui Durum verecundantem ad Matrem suam pelli- cere conabatur. Illa porro infensæ similis eum auer- sari, ac repellere; deinde pacem ac veniam suppli- citer orantem admittere. Ad vltimum certis de vitijs admonitum dimittens, simul cum puero IESV subli- mis abiit. Res penitus occulta fuit, quam nullus mortalium, præter Durum, sciret; ipse autem nemini enunciaret. Itaque Malaeam deinde euocatus, cum sua delicta Francisco de more confiteretur, rem omnem contra eius præceptum silentio texit. At Xauerius, re diuinitus cognitâ, sub confessionem ex eo quærit; quidnam rei in desertæ insule templo ei acciderit nuper. Mihi verò nihil, inquit ille: in- stare benignè Pater; abnuere Durus, ac pernegare. sæpius interrogatus (vt erat obstinato ad rem sup- primendam animo) inuicem obedientiæ ac reli- gionis, alia omnia respondebat. Tandem Franci- scus, vt vidit cum duro ore sibi rem esse; vltro ipse- met visum illud narrare orsus, singula persequi coe- pit, non secus atque si præsens adfuisset. Tum verò Durus attonito similis hæsit: mox sacro perfusus horrore, omnem rem ordine vti gesta erat, exponit. Cæterum diuinitus expressa veritas, illum & Xau- erij obseruantiosem fecit, & patientiosem veritatis. Quo etiam CHRISTI, Virginis, & Xauerij documen- to docentur Patres: vt quas regunt animas, CHRISTO eiusque Matri vnice commendent; atque cum illis earum negotia meditare tractent; lumen à IESU, & MARIA, vbi anima ipsa satis aperire se vel erubel- scunt vel nesciunt, accepturi. Videndum item cui- uis, quid in se reperiat; introspecto sinu pectoris sui, quod cælesti Matri displicere possit; puterque se à

CHRI-

CHRISTO ad Matrem allici, dum ad illam attentius flagrantiusque colendam se permoueri sentit: vocari autem nos à CHRISTO ad Matrem, ut ab illa moneamur, atque si opus sit, etiam corripiamur, corrigamusque omnè id quod in nobis reprehendendum, putaremus à Deipara, si nobis ex eà quæ in templo vel cubiculo est imagine loqueretur: denique ut Patri conscientia nostræ arbitro sumus candidi & aperti. Eapropter conspectâ MARIÆ IESVM puerum, gerentis imagine, identidem id petendum flaganter est à IESV, ut nos ad MATREM suam pertrahat, & ad Patrem: à MARIÆ verò, ut in nobis quicquid CHRISTO IESV, vel ipsi displicet, moneat & emendet; ne obsoletè in tepore viuendo, vanum MARIÆ clientum nomen geramus: verùm hæc ipsa nostra erga Deiparam pietas sit nobis actionum singularium sapiens moderatrix, in dubijs consultrix, & vitiorum nostrorum seria emendatrix. Hæc est *mystis arcani consilij* Græcorum hymno cantata, Quare per illam ex arcano Dei pectore consilia, & subsidia sunt petenda, quid nobis emendandum, quid iagendum. Scit illa quid Deo in nobis displiceat, & si illam rectè consulamus, faciet ut sciamus. Et eiusmodi valde quàm paucos habet clientes Virgo, qui eam hac arte morum præceptrice colant; licet vecors quædam pietatis imago veteratorio illo fascino, sæpe non paucis verbosè illudat; quasi & ipsi è primæ admissionis clientibus in aula Deiparæ sint censendi.

74 Hoc etiã ab ijs habemus qui S. Ignatium Patrem nostrum accuratius pernouère, nempe Ignatium in numismate *Beatissimæ Virginis Rosarij* effigiem habuisse, ut aliàs dicam: deinde primam Ignatij è lecto surgentis occupationem, aut certè inter primas curas ei fuisse, ut præstituto certo, eoque

be-

apud Ray-
naudum in
Nom. soci.

benè productò, temporis spacio, Reginae cæli rosarium persanctè expensum, non decurreret tantùm verùm cum bono otio expleret: vt non præceptis consuetudo frigidâ quâdam vsurpatione, sed solida pietas, nec otij parca erga Dei Matrem liberalitas hoc ageret, quod Matris tantæ dignitas & maiestas à nobis iure suo pustulat. Vnde illi sensus alti ac suaues; & dulcia lumina illuescebant, firmabantque mentem cælestibus familiari vsu addictam. Eoque in lucro ponebat illam otij bonam partem, quam in re tam nobili occupabat; diem ab ipso capite consecrans DEO, per merita ac manus optimæ maximi DEI Matris; iamque tunc monstrans exemplo id quod verbo erat alios de rosario edocturus. Hæc est dies, dies mystica, hæc est diarium vnicum; vt eam celebrant hymni Græci; quidni ergò beatos putemus dies nostros, si magna eorum pars illius obsequijs, & allocutionibus transcribatur!

Tempus
Deiparæ
cultus nõ
parcè da-
re.

Nomencla-
t. # idem
pag. 26.

Non est
idem
Nomencla-
t. # idem
pag. 26.

sp. 6.

ANN O M D X L V I I I .
75 Redibat hoc anno in Indiam difficili nauigatione Xauerius, reterrimâ vsque ad omnium desperationem tempestate, mercatoribus vitam redimere coactis mercium cunctarum abiectarum iacturâ. Ego, inquit ille Societati Romanæ scribens, scum tempestas maxima sæuaret, DEO supplicans deprecatores adhibui ex terris quidem proximis Societatis nostræ homines, peniusdemque studiosos: deinde Christianos vniuersos; expetens per CHRISTI sponsam Ecclesiam, cuius etiamnum in terra morantis assidue preces audiuntur in cælo, cælesti Regi quam diligentissimè commendari. Inde Superos ordine imploravi omnes, vt tum viuis tum mortuis deprecatoribus vterer ad iram diuini numinis leniendam. Denique omnibus vel Angelorum ordinibus,